

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 5 maart 2023 — UJ e a. / Commissie**(Zaak T-120/23)**

(2023/C 134/31)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partijen: UJ en 12 andere verzoekende partijen (vertegenwoordiger: M. Velardo, avvocata)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van de maatregelen van 5 mei 2022 waarbij verzoekers niet op de reservelijst van vergelijkend onderzoek EPSO/AD/380/19-AD 7 en EPSO AD/380/19-AD 9 zijn geplaatst;
- nietigverklaring van de maatregelen van 7 juli 2022 houdende afwijzing van het verzoek om heroverweging van de niet-opneming op de reservelijst van vergelijkend onderzoek EPSO/AD/380/19-AD 7 en EPSO AD/380/19-AD 9 voor verzoekers UJ, UL, UM en UU;
- nietigverklaring van de maatregelen van het tot aanstelling bevoegde gezag (TABG) van 5 november 2022, die fictief zijn vastgesteld nadat het Europees Bureau voor personeelsselectie (EPSO) na meer dan vier maanden geen besluit had genomen en waarbij verzoekers' gezamenlijk beroep op grond van artikel 90, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren (hierna: "Statuut") is verworpen, en
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen zeven middelen aan.

1. Eerste middel: schending van de wettelijke bepalingen inzake de talenregeling bij de Europese instellingen. Doordat de schriftelijke en mondelinge proeven in een andere taal (Engels en Frans) dan hun moedertaal werden afgenomen, konden de capaciteiten van verzoekers niet correct worden beoordeeld, aangezien het resultaat van hun proeven mede werd bepaald door hun niveau van talenkennis. Ook artikel 27 van het Statuut is geschonden.
2. Tweede middel: schending van het beginsel van gelijke behandeling van de kandidaten, gebrek aan objectieve beoordeling van de kandidaten (arrest Glantenay) en schending van artikel 5, eerste en derde alinea, van bijlage III bij het Statuut. Een aantal van de verzoekers heeft de schriftelijke proeven, die een aanzienlijk lagere moeilijkheidsgraad hadden, opnieuw afgelegd. De vergelijking van de kandidaten tijdens de proeven in het assessment werd gewijzigd omdat de jury de waarheidsgetrouwheid van de verklaringen in de talentscreener niet vooraf had geverifieerd.
3. Derde middel: schending van de motiveringsplicht en van het daarmee verband houdende beginsel van gelijkheid van de procespartijen (artikel 47 van het Handvest van de grondrechten), doordat verzoekers vóór de indiening van het beroep geen kennis hebben kunnen nemen van de volledige motivering voor hun uitsluiting van het vergelijkend onderzoek. Dit hield tevens een schending in van het beginsel van gelijkheid van wapens in het proces.
4. Vierde middel: schending van artikel 5, vijfde en zesde alinea, van bijlage III bij het Statuut, doordat de jury niet ten minste tweemaal zoveel kandidaten als het aantal posten van het vergelijkend onderzoek op de reservelijst heeft geplaatst.

5. Vijfde middel: schending van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek, artikel 5, eerste alinea, van bijlage III bij het Statuut en daaruit voortvloeiende kennelijke beoordelingsfout, doordat in vergelijkend onderzoek AD 7 ook het leiderschap van de kandidaten is beoordeeld, terwijl deze parameter alleen voor vergelijkende onderzoeken AD 9 was bedoeld.
6. Zesde middel: schending van de in de rechtspraak Di Prospero/Commissie neergelegde beginselen en schending van artikel 27 van het Statuut en van het gelijkheidsbeginsel, doordat de aankondiging van het vergelijkend onderzoek niet de mogelijkheid bood om zowel aan vergelijkende onderzoeken voor AD 7 als aan vergelijkende onderzoeken voor AD 9 deel te nemen, terwijl bepaalde kandidaten die zich voor AD 9 hadden aangemeld, automatisch op de reservelijst voor AD 7 werden geplaatst.
7. Zevende middel: schending van het beginsel van gelijkheid van de kandidaten en gebrek aan objectiviteit bij de beoordelingen, door het gebrek aan stabiliteit van de jury, door de frequente wijzigingen in de samenstelling van de jury en het ontbreken van “shadowing” door de voorzitter.

Beroep ingesteld op 8 maart 2023 — VA/Commissie

(Zaak T-123/23)

(2023/C 134/32)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: VA (vertegenwoordiger: N. de Montigny, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoeker verzoekt het Gerecht:

- het besluit van het PMO van 11 mei 2022, waarbij met ingang van 1 juli 2021 verzoekers recht op de toelage voor kind ten laste en de schooltoelage is ingetrokken en waardoor ook de belastingvermindering die gepaard gaat met de toelage voor kind ten laste is beëindigd, nietig te verklaren;
- het besluit van 13 juni 2022 van PMO.1 waarin wordt meegedeeld dat overeenkomstig artikel 85 van het Statuut een bedrag van 3 500 EUR zal worden teruggevorderd, nietig te verklaren;
- verweerster te veroordelen tot betaling van een vergoeding van 2 441,84 EUR aan verzoeker;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep tegen het besluit van 11 mei 2022 voert verzoeker drie middelen aan:

1. Eerste middel: schending van de begrippen “kind ten laste” en “volgen van onderwijs in een onderwijsinstelling”, die verzoeker recht geven op de schooltoelage en de toelage voor kind ten laste tot aan het einde van het schooljaar.
2. Tweede middel: ongelijke behandeling door het Bureau voor beheer en afwikkeling van de individuele rechten (PMO) van kinderen die na de eerste zitting geslaagd zijn tegenover kinderen die hun studies pas na de tweede zitting hebben beëindigd.
3. Derde middel: schending van het rechtszekerheidsbeginsel en het beginsel van behoorlijk bestuur.

Ter ondersteuning van zijn beroep tegen het besluit van 13 juni 2022 voert verzoeker twee middelen aan:

1. Eerste, primair aangevoerd middel: verzoeker heeft voor zijn dochter voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2021 recht op de toelage voor kind ten laste en de schooltoelage.
 2. Tweede, subsidiair aangevoerd middel: er was een reden voor de betaling van 3 500 EUR en deze was niet onverschuldigd. Verzoeker stelt dat, zelfs als deze betaling onregelmatig zou zijn geweest, erkend moet worden dat hij niet op de hoogte was van het onregelmatige karakter ervan en die onregelmatigheid hoe dan ook geenszins voor de hand lag, zodat hij terecht kon denken dat de betaling regelmatig was.
-